

[Justitsministeren.]

de flere der skal være bidragspligtig eller udlægges som den eneste. Man kan heller ikke overlade til Moderen at træffe Afgørelsen, og derfor tror jeg ikke, man kan komme bort fra det solidariske Ansvar.

Paa Grund af de betydelige Retsvirkninger, der tillægges Faderskabet, vil det være nødvendigt, at der i et vist Omfang aabnes Adgang til en Genoptagelse af Sager om Faderskabets Fastsættelse, saavel i Tilfælde, hvor Faderskabet er fastslaaet uden Retssag ved Faderens Anerkendelse, som i Tilfælde, hvor Faderskabet er fastslaaet ved Dom. Dommen i en Faderskabs-sag skal kun afgøre Spørgsmaalet om, hvem der skal anses som Fader eller bidragspligtig til det paagældende Barn. Det tikommer derimod, ligesom hvor Faderen har anerkendt Faderskabet, Overvrigheden at træffe Bestemmelse om de Underholdsbidrag, der derefter skal svares. Herom gives der Regler i §§ 17 og 18.

§ 19 giver en almindelig Regel om, hvorledes Byrderne ved Barnets Forsørgelse, Opdragelse og Uddannelse skal fordeles mellem Forældrene, og det bestemmes i Overensstemmelse med det tidligere fremhævede Hovedsynspunkt, at Udgiften skal deles mellem Forældrene efter deres økonomiske Evne, saaledes at der saa vidt muligt under Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar falder lige stor Byrde paa hver af Forældrene.

§ 23 giver Regler om Pligt til at svare Bidrag til Udgifterne ved Moderens Barselfærd og ved hendes Underhold før og efter Fødselen, Regler, som i flere Henseender betyder en Udvidelse af Pligten efter gældende Ret, og der gives en helt ny Regel om Adgang til at paalægge den, der har besvangret en Kvinde, som derefter aborterer, at godtgøre hende de ved Aborten forvoldte særlige Udgifter.

Af de følgende Paragraffer i Lovforslaget skal jeg kun særlig nævne § 29 om Bortfald af de særlige Regler om Hemmeligholdelse af Navne paa Mødre, der føder paa Rigshospitalet. Denne særlige Ordning, der har sit Udspring i 2 Reskripter fra Midten af det 18de Aarhundrede, har Gang paa Gang været gjort til Genstand for Kritik, og der er efterhaanden gennem forskellige Lovbestemmelser sket saa mange Ændringer i den, at den efterhaanden i det væsentlige har tabt sin praktiske Betydning. De nye Bestemmelser om en pligtmaessig Fastsættelse af Faderskabet maa nu føre med sig, at dette gamle Privilegium helt forsvinder.

Jeg skal derefter kort omtale de følgende Lovforslag.

Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag er blevet til gennem Overvejelser i et Udvalg, og Formaalet med Lovforslaget er i en enkelt Lov at samle Bestemmelserne vedrørende Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, der nu findes spredt paa mange forskellige Steder i Love og administrative Afgørelser, samt at give ensartede Regler for de forskellige Arter af Bidragsforpligtelser. Med enkelte Undtagelser er de foreslaaede Regler i Overensstemmelse med, hvad der allerede er gældende Ret og Praksis.

Forslag til Lov om Ændring i Forordning af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv gaar ud paa at erstatte den tidligere omtalte Regel i Arveforordningens § 9 med en almindelig Bestemmelse om, at Børn uden for Ægteskab har samme Arveret og arves paa samme Maade som Ægtebørn. Det er naturligvis en Forudsætning for Arveretten, at der er fastslaaet et egentligt Slægtskabsforhold mellem Faderen og Barnet, altsaa at Faderskabet er fastslaaet paa sædvanlig Maade. Der sondres altsaa mellem den, der er bidragspligtig til et Barn født uden for Ægteskab, og den, hvis Faderskab er bevist. Den blotte Mulighed for et Slægtskabsforhold, der kan medføre, at der paalægges en Mand Bidragspligt over for et Barn, kan ikke begrunde en gensidig Arveret mellem Fader og Barn.

Jeg kommer saa til *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje (Faderskabsager)*. Ligesom det allerede efter gældende Ret ved Alimentations-sagers Behandling har vist sig paakrævet paa en Række Punkter at fravige de almindelige Bestemmelser i Retsplejeloven, vil det ogsaa, naar Forslaget til Lov om Børn uden for Ægteskab gennemføres, være nødvendigt i et vist Omfang at give særlige Regler for Behandlingen af disse Sager. Jeg har fundet det hensigtsmaessigt at samle alle de særlige Regler, der bliver Anvendelse for, i et særligt Kapitel af Retsplejeloven i Lighed med, hvad der f. Eks. er Tilfældet med Ægteskabsager. Det af Justitsministeriet udarbejdede Lovudkast har været forelagt Retsplejeudvalget, hvis Bemærkninger i alt væsentligt er taget til Følge.

Af Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg kun fremhæve, at den nu saa meget brugte Ed i Paternitetssager ikke mere skal anvendes, men at det derimod skal paalægges enhver, som er indblandet i en saadan